

EXPUNERE DE MOTIVE

la Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.2/2003 pentru aprobarea amendării Protocolului referitor la definiția noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte

Regulile de origine a mărfurilor reprezintă un instrument important de politică comercială în procesul de negociere și aplicare a acordurilor bi și multilaterale privind crearea zonelor de comerț liber. Preferințele convenite între țări prin astfel de acorduri se realizează numai în situația în care mărfurile care fac obiectul schimburilor comerciale îndeplinesc criteriile stabilite prin protocoalele privind regulile de origine, anexe la respectivele acorduri.

În contextul realizării unui spațiu larg de comerț liber în Europa, Comisia Europeană, ca reprezentant al UE, țările membre ale Asociației Europene a Liberului Schimb (AELS), au convenit să unifice regulile de origine aplicabile în comerțul dintre ele. În acest scop a fost elaborat un Protocol comun privind regulile de origine, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 1997, iar aplicarea s-a făcut față de acele țări cu care au fost încheiate acorduri de comerț liber.

În relațiile cu U.E., noul Protocol nr.4 privind definiția noțiunii de produse originare și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European de asociere a României la U.E., a fost adoptat și ratificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.1/1997, aprobată prin Legea nr.51/1997.

După punerea în aplicare a cumulului pan-european, țările participante au formulat o serie de propuneri cu caracter tehnic, pentru îmbunătățirea funcționării acestuia, care au fost examinate și convenite în cadrul unor reuniuni multilaterale ce au avut loc în anii 1998, 1999 și 2000.

Aceste amendamente convenite au intrat în vigoare în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr.71/1998, aprobată prin Legea nr.58/1999, Ordonanței de urgență a Guvernului nr.190/1999, aprobată prin Legea nr.187/2000 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.275/2000, aprobată prin Legea nr.34/2001.

Numărul mare de amendamente aduse Protocolului nr.4 de-a lungul anilor a condus la existența mai multor documente de origine, fapt ce a condus la dificultăți în administrarea și utilizarea prevederilor acestui protocol. Înțelegând utilitatea și funcționalitatea existenței unui singur document de origine care să conțină toate amendamentele convenite până în prezent, țările participante la cumulul de origine pan-european au decis consolidarea Protocolului nr.4. Astfel, la 1 ianuarie 2002 România și-a respectat angajamentul convenit și a pus în aplicare Protocolul consolidat de origine prin Ordonanța de urgență a

Guvernului nr.192/2001, publicată în Monitorul Oficial al României nr.849/2001.

Ca urmare a faptului că Uniunea Europeană a întârziat punerea în aplicare a documentului de origine consolidat și, față de proiectul de decizie transmis tuturor țărilor participante la cumul în luna decembrie 2001, U.E. a mai operat anumite modificări, apare ca necesară amendarea, de către partea română, a Protocolului consolidat de origine. Amendamentele se referă la: Titlu – Protocolul de origine va avea numărul 4 și va fi denumit “Protocolul nr.4 referitor la definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte” și la Anexa II a Protocolului.

Modificările aduse Protocolului de origine a mărfurilor nu ridică probleme de fond care să nu poată fi acceptate de către partea română și nu creează dificultăți în punerea lor în aplicare de către autoritățile competente românești.

Având în vedere faptul că România este singura țară a cărei legislație internă nu permite aplicarea provizorie a unui astfel de document, a fost necesar ca aprobarea amendamentului să se facă în timp util, în vederea intrării în vigoare de la data de 1 ianuarie 2003. În caz contrar, România risca să se singularizeze în raport cu celelalte țări asociate și să creeze impresia că nu avansează în același ritm în procesul de armonizare a legislației sale cu cea a U.E.

Prevederile Protocolului nr.4, care reglementează raporturile României cu U.E., urmează să se regăsească și în protocoalele similare, anexe la acordurile de liber schimb încheiate de România cu țările AELS, cu țările CEFTA, cu Lituania și cu Turcia.

Față de cele prezentate mai sus, a fost adoptată Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.2/2003 pentru aprobarea amendării Protocolului nr.4 referitor la definirea noțiunii de “produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.